

sòlit -a adj. Acostumat,
 que sol per-se, endevenir-se

L i m. of.

solitari -ària adj. [Que viu
 sol. | Cuc solitari o simpl. so-
ditari m., fèmia. flors solitàries

|| Aloc, paratge, etc. solitari, desert,
 on ^m es trava sol

/ hom

m. Diamant muntat tot sol
 en una joia || Joc, ordinària-
 ment de cartes, que juga una
 sola persona.